

Min pointe i min ordførertale i dag går på, at vi i Danmark tidligere har været vant til netop en skov af medier med et meget, meget forskelligt sigte, og hvor der i øvrigt har været en fælles interesse i lige præcis almendannelse, i at oplyse og sikre, at medierne kunne agere den fjerde statsmagt. Det meget ideale synspunkt er jo ikke nødvendigvis herskende hos alle mediekoncerner i dag. Derfor bliver pointen selvfølgelig i forhold til den politiske diskussion at sikre, at der er alternativer til de kommercielle radio- og tv-stationer.

I forhold til public service-forpligtelsen og Sky Radio har jeg heldigvis fået hjælp fra kulturministeren, som ved flere lejligheder har udtrykt, at Sky Radio vistnok ikke lige levede op til det, der var intentionen i medieforliget, så det kan kulturministeren svare på helt fyldestgørende.

Formanden:

Hr. Jens Rohde som ordfører.

Jens Rohde (V):

Jeg synes, fru Mette Frederiksens svar egentlig bare gav mig anledning til at viderebringe min tale, for når man hører debatten, og når man hører fru Mette Frederiksen tale om de danske medier, lægger man jo hele tiden øre til den samme sang om, at det hele var meget bedre i gamle dage, og at liberaliseringen af mediepolitikken i Danmark blot har givet os mere af det samme og udhulet kvaliteten på radio- og tv-siden.

Sådan nogle udlægninger af historien om danske medier er i bedste fald udtryk for en meget kort hukommelse. For hvordan var det nu lige, det var dengang? Hvordan så det ud med mangfoldigheden, alsidigheden, ytringsfriheden og kvaliteten på radio og tv og retten til at se og høre andre ting end det, som blev sendt af Danmarks Radio? Hvordan var det lige, det var, før vi fik et TV 2, før vi fik lokalradioen, før det så sent som i 1986 blev tilladt at have en parabol, så man kunne se fjernsyn fra udlandet? Hvordan var det nu, det var?

Kl. 10.35

Mangfoldigheden var ikkeeksisterende; kun det, som blev bestemt af magtfulde og måske velmenende politikere, kunne komme ind i folks stuer ad elektronisk vej. Alsidigheden i programindholdet var begrænset til statsmonopolets radio og tv, underholdningen skulle sandelig ikke have for stor plads; vi, der jo gerne ville lytte til andet end klassisk musik og jazzmusik,

kunne allernådigst få lov til at høre »Hej P3« med Christian Flagstad mellem klokken 16 og 17 om eftermiddagen, eller »Midnatsdiskoteket«, når bølgerne gik rigtig højt, med Leif Wilvested lørdag aften fra 23 til midnat.

Ytringsfriheden var elektronisk ikkeeksisterende. Hvis nogle forsøgte sig med at sende elektroniske signaler ud til folks radioer eller formastede sig til at sætte parabolantennor op, blev der jo iværksat politiaktioner mod dem.

Og kvaliteten, tja, der var selvfølgelig gode programmer indimellem pausefiskene og tekniske uheld, det var der da, men der var intet at vælge imellem, hvis man ikke lige havde lyst til at høre eller se det, som Danmarks opdragende radio sendte ud til befolkningen. Jo, det var sandelig tider, før vi fik de kommercielle medier ind i det danske mediebillede.

Hvordan er det så i dag, efter at især den borgerlige side af Folketinget og denne regering har ryddet de sidste rester af de nordkoreanske tilstande ud, som det danske mediemarked har levet under, længe efter at resten af verden havde givet de elektroniske medier fri? Aldrig har der været så stort et programudbud. Aldrig har der været så mange arbejdspladser i den danske mediebranche. Aldrig har der været så mange selvstændige aktører, der bæres frem af en lyst, energi og kærlighed til den elektroniske mediebranche. De vil også gerne tjene penge, ja, men er der egentlig noget galt i det? Det vil vi vel alle.

Aldrig har befolkningen haft så mange forskellige udbud af programmer at vælge imellem, aldrig har så mange stemmer fyldt den danske æter med underholdning, film, nyheder, debat, dokumentar- og livsstilsprogrammer. Det samlede indhold fra DR 1, DR 2, TV 2, TV 2 Zulu, TV 2-regionerne, TvDanmark, TV 3, Danmarks Radios regionalstationer, P 1, P 2, P 3, P 4, Sky Radio, Radio 2, Radio Talpa, Berlingske Tidende Update, lokale radioers lands- og lokalnyheder, de samme stationers netjenester osv., osv. Aldrig har der været så stor en mangfoldighed i den elektroniske æter. Sådan er det i dag takket være liberale kræfter.

Endnu kan man sige, at mange radiostationer måske ligner hinanden i profil, men vi ser jo allerede nu, hvordan det, at vi har fået en landsdækkende kommerciel radio, får flere og flere stationer til at finde netop deres profil, deres særpræg, deres indhold. Lokalradioerne er igen blevet bevidste om deres lokale forankring, fordi deres styrke netop ligger dér. De store kommercielle stationer finder deres egen særegne profil